

บทที่ ๕

การอภิปรายผลการวิจัย

บทนี้จะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐาน การวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ส่วนรายละเอียดจะกล่าวตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้นในการจัดการเรียนการสอน ความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนการสอนกับหลักสูตรและสภาพการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนตการศึกษา ๒
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูที่ผ่านการอบรมกับไม่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน
4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูที่สอนสอดคล้องกับไม่สอดคล้องระหว่างวิชาเอกที่จบการศึกษา กับวิชาที่สอน
5. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

6. เพื่อเบรียบเทียบเจตคติของผู้บบริหาร ครูผู้สอน
ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา
ที่มีต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาการจัดการเรียน
การสอน แตกต่างกัน

2. ครูที่ผ่านการอบรมกับไม่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับ
การสอนในโรงเรียนประถมศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการ
ศึกษาขั้นพื้นฐาน มีปัญหาการจัดกรุเรียนการสอน แตกต่างกัน

3. ครูที่สอนสอดคล้องกับไม่สอดคล้องระหว่างวิชาเอก
ที่จบการศึกษากับวิชาที่สอน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอน
แตกต่างกัน

4. ครูที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาในการ
จัดการเรียนการสอน แตกต่างกัน

5. ผู้บบริหาร ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
และครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา มีเจตคติต่อโครงการขยาย
โอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บบริหาร ครูผู้สอน
ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา
จำนวน 290 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเป็นแบบสອนตามและแบบวัดแบบเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถ้าแบบปลายปิด ถ้าเกี่ยวกับความแห่งระดับการศึกษา การอบรมเกี่ยวกับการสอน ความสอดคล้องระหว่างวิชาเอกที่จบการศึกษากับวิชาที่สอน และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นคำถ้าแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อต้องการทราบระดับความพึงพอใจของปัจจัยเบื้องต้น ในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถ้าแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อต้องการทราบระดับความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นคำถ้าแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อต้องการทราบระดับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอน ในขอบข่ายเกี่ยวกับ การวางแผนการสอน การค่าเนินการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนและการนิเทศการสอน จำนวน 43 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นคำถ้าแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อต้องการทราบระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในขอบข่ายเกี่ยวกับ การวางแผนการสอน การค่าเนินการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน และการนิเทศการสอน จำนวน 39 ข้อ

ตอนที่ 6 เป็นคำถ้าแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อต้องการทราบระดับเจตคติของผู้บริหาร ครุผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และครุผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาที่มีต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทางบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีได้ออกหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามสิ่งผู้อ่านวิการการประเมินศึกษาจังหวัด นำส่งหนังสือสิ่งทั่วหน้า การประเมินศึกษาอำเภอ พร้อมแบบสอบถามสั่งสิ่งโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด จำนวน 305 ฉบับ ได้รับคืน 299 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.03

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. แบบสอบถามที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ
2. แบบสอบถามที่ 2, 3 และ 4 เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นในการจัดการเรียนการสอน ความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนการสอนกับหลักสูตร และสภาพการจัดการเรียนการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายค้าน
3. แบบสอบถามที่ 5 เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิเคราะห์ข้อมูลโดย
 - 3.1 หาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 3.2 ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามสมมติฐาน โดยการทดสอบค่าที่เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม

4. แบบวัดเจตคติตอนที่ 6 เป็นแบบวัดเจตคติของผู้บริหาร ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดย

- 4.1 หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 4.2 ทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของผู้บริหารครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และครูผู้สอน ในระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ขั้นพื้นฐานตามสมมติฐานโดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม

4.3 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติเป็นรายคู่หันจากพนิชความแตกต่างค่าเฉลี่ยจากภาระที่ความแปรปรวนโดยวิธีการเปรียบเทียบพหุคุณด้วยวิธีการของเชฟเพ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปประเด็นสำคัญได้ดังต่อไปนี้

1. รายละเอียดของผู้ให้ข้อมูลเพื่อการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนประถมศึกษา ในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตการศึกษา 2 ได้แก่

1.1 ตำแหน่งในการปฏิบัติหน้าที่ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 45.86 และครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 47.24

1.2 ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่เป็น

ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 27.61 และปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 72.39

1.3 การอบรมเกี่ยวกับการสอนในโรงเรียน

ประถมศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขึ้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ฝ่ายการอนรน จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 63.90 และไม่ฝ่ายการอนรน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 36.10

1.4 ความสอดคล้องระหว่างวิชาเอกที่จบการศึกษากับวิชาที่สอน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่สอนสอดคล้องกับวิชาเอกที่จบการศึกษา จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 55.60 และไม่สอดคล้องกับวิชาเอกที่จบการศึกษา จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40

1.5 ขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 และขนาดใหญ่ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 61.70

2. ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขึ้นพื้นฐาน เขตการศึกษา 2

2.1 ผลการศึกษาความพึงพอใจของปัจจัยเบื้องต้นในการจัดการเรียนการสอน พนว่า โศบส่วนรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$)

2.2 ผลการศึกษาความสอดคล้องระหว่าง
แผนการจัดการเรียนการสอนกับหลักสูตร พนว่า โดยส่วนรวม
มีความสอดคล้องอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$)

2.3 ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน
ของโรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน เอกการศึกษา 2 พนว่า ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา^{ตอนต้น} มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$)

3. ผลการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนของ
โรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน เอกการศึกษา 2 พนว่า ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา^{ตอนต้น} มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยส่วนรวมอยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = 2.76$)

4. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอน
ตามสมมติฐานของการวิจัย

4.1 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียน
การสอนของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พนว่า ครูที่มีระดับการ
ศึกษาต่างกัน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยส่วนรวม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้าน พนว่า ไม่แตกต่างกัน

4.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียน
การสอนของครูที่ผ่านการอบรมกับไม่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการสอน
ในโรงเรียนประถมศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พนว่า ครูที่ผ่านการอบรมกับไม่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการสอน มีปัญหา
การจัดการเรียนการสอนทั้งโดยส่วนรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียน
การสอนของครูที่สอนสอดคล้องกับไม่สอดคล้องระหว่างวิชาเอกที่

จากการศึกษาภัณฑ์วิชาที่สอน พบว่า ครูที่สอนสอดคล้องกับไม่สอดคล้องระหว่างวิชาเอกที่จัดการศึกษาภัณฑ์วิชาที่สอน มีปัญหาการจัดการเรียน การสอนทั้งโดยส่วนรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4.4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียน การสอนของครูที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน พบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนทั้งโดยส่วนรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4.5 ผลการเปรียบเทียบเจตคติของผู้บริหาร ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาที่มีต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผู้บริหาร ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา มีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วย วิธีการของ เชฟเพ พนว่า เจตคติของผู้บริหาร กับครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติของครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียน การสอนของโรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เอกการศึกษา 2 ผู้วิจัยอภิปรายผลตาม วัตถุประสงค์ และสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามลำดับดังนี้

1. ผลการศึกษาความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้นในการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัย พบว่า ความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้นในการจัดการเรียนการสอน มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อย

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริพร จุลนาท (2531 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการใช้หลักสูตรแบบกึ่งระบบโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยม-ศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนขาดสื่อวัสดุอุปกรณ์ จำนวนครุฑ์ไม่เพียงพอ ครุฑ์ไม่ได้รับการอบรมพัฒนา วิชาชีพ ห้องเรียนไม่เพียงพอ ไม่มีสถานที่ฝึกงานอาชีพที่เหมาะสม ขาดงบประมาณ และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุ่งเรือง สุขาริมย์ และคณะ (2534 : 59-69) ที่ได้ทำการศึกษา วิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการน้ำร่องขยาย การศึกษาภาคบังคับ ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนขาดแคลนสื่ออุปกรณ์ การเรียนการสอนทุกวิชา ขาดแคลนอัตราครากร้าวัสดุครุ ครุผู้สอน 1 คน รับภาระในการสอน 2-4 วิชา ขาดห้องปฏิบัติงาน ในทำนองเดียวกัน สมนึก จันทร์กษ์ (2534 : 93) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการ ประเมินผลการเรียนการสอนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 3 ผลการวิจัย พบว่า ความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้นในการจัดการเรียนการสอน เอกสาร ประกอบการสอน วารสาร สถานฝึกงาน งบประมาณ และบุคลากร มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อ ขยายโอกาสทางการศึกษา ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนขาดแคลน สื่อประกอบการเรียนการสอน โรงเรียนยังไม่พร้อม ด้านอาคาร สถานที่ และขาดอัตราครากร้าวัสดุ และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับความ คิดเห็นของ ก่อ สวัสดิพานิช (2533 : 78-83) ที่กล่าวว่า ในการอนหมายให้โรงเรียนประเมินคุณภาพศึกษาเปิดสอนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน ด้านการประสานงาน คุณภาพการศึกษา ตัวครุ อาคารสถานที่ สื่อการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลการศึกษา

การที่พบว่า ความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้นในการจัดการเรียนการสอนมีความพร้อมอยู่ในระดับน้อย อาจเป็น เพราะโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขึ้นพื้นฐาน เป็นโครงการใหม่ที่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติรับมาดำเนินการ จึงทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้นในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้น่าจะมีสาเหตุมาจากโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขึ้นพื้นฐานขาดอัตรากำลังครุอยู่ก่อนแล้ว ตลอดจนการดำเนินการสังคัญการเรียนการสอนก็ล่าช้า อายุ่งไร้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน จะบรรลุเป้าหมายได้ ต้องอาศัยความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้น ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขึ้นพื้นฐาน ควรหาวิธีกระจายอัตรากำลังครุให้แก่โรงเรียนในโครงการ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) กำหนด ยกทั้งพิจารณาจัดสรรงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้แก่โรงเรียนเพิ่มขึ้น

2. ผลการศึกษาความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนการสอนกับหลักสูตร พบว่า ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จัดแผนการเรียนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมนึก จันทรักษ์ (2534 : 93) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลการเรียนการสอนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 3 ผลการวิจัย พบว่า ความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนการสอนกับหลักสูตร และการจัดแผนการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนจุดประสงค์เชิงพุทธิกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบอีกว่า การจัดแผนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียนอยู่ในระดับน้อย

ชีงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประพันธ์ เจียรฤกุล (2525 : 9-12) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอน วิชาเสือกในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาทั่วประเทศ ผลการวิจัย พบว่า การสนับสนุน อาชีพอิสระ โรงเรียนทุกขนาดและทุกประเภททั่วประเทศบังคับทำ น้อยมาก และผลการวิจัยบังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พจนีย์ เหล่าอมต (2531 : 31-35) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิด ความเชื่อ ความคาดหวังของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนใน โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรมสามัญศึกษา เอกสารศึกษา 11 ผลการวิจัย พบว่า ในด้าน การจัดการเรียนการสอนบุคคลหลายฝ่ายไม่เห็นด้วยที่จะให้นักเรียน หารายได้ระหว่างเรียน แต่ผลการวิจัยในครั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ศิริพร จุลบาก (2531 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการ ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการใช้หลักสูตรกึ่งระบบโรงเรียนในโครงการ ขยายโอกาสทางการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนได้จัดโครงการหารายได้ระหว่างเรียนให้นักเรียน ด้วย นอกจากนี้ ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน มีทรรศนะที่ต้องสัมมาชีพ ทุกชนิด มีนิสัยรักการทำงาน มีความสามารถในการเสือกอาชีพที่ เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของตนเอง

การที่พบว่า ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ขึ้นปีนฐาน เอกสารศึกษา 2 จัดแผนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียนอยู่ในระดับน้อย อาจจะเนื่องมาจาก โรงเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ขาดแคลนบุคลากรที่มีความถนัดในวิชาชีพ ขาดแคลนอาคารสถานที่

ตลอดจนงบประมาณ และประกอบกับผู้ปกครองของนักเรียนในพื้นที่ เขตการศึกษา 2 นับถือศาสนาอิสลามมีค่านิยมที่จะส่งบุตรหลานให้ ศึกษาเกี่ยวกับศาสนามากกว่าที่จะให้ศึกษาวิชาชีพ (สำนักงาน ศึกษาธิการ เขตการศึกษา 2, 2527 : 40) จึงส่งเสริมให้ นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียนน้อย

3. ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนของครู ผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนประถมศึกษาใน โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นปีนฐาน เขตการศึกษา 2 พบว่า ครูผู้สอนปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอน โดยส่วนรวมอยู่ ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พนว่า ด้านการวางแผน การสอน การวัดและประเมินผลการเรียน ครูผู้สอนปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง แต่ด้านการคำนีนการสอนปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ สมนึก จันทร์กษ (2534 : 93) ที่ได้ทำการศึกษา วิจัยเรื่อง การประเมินผลการเรียน ตามโครงการขยายโอกาสทาง การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 3 สรุหรือด้าน การนิเทศการสอน พนว่า ครูผู้สอนได้รับการนิเทศการสอน อยู่ในระดับ ปานกลาง ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชินวรรษ บุญเยียรตี (2530 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัย พนว่า ระดับ การปฏิบัติงานนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียน ปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง ในท่านองเดียว กัน แม้ว่า รุจิรันนทบุตร (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานตาม กระบวนการนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัด พัทลุง ผลการวิจัยพบว่า ระดับการปฏิบัติงานตามกระบวนการนิเทศ ภายในของผู้บริหารโรงเรียน ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียว กัน

การที่พบว่า ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ โรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ชั้นปีนฐาน เขตการศึกษา 2 ปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียน การสอน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทึ้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่สอนทั้งระดับ ชั้นมัธยมศึกษา และมัธยมศึกษา เป็นอย่างมากจำนวนครูไม่เพียงพอ ทำให้ครูต้องรับภาระการสอนที่ค่อนข้างสูง จำนวนคนที่สอนต่อ สังค์ัดสูง ทำให้ครูไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน

4. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอน ตามสมมติฐานของการวิจัย

4.1 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียน การสอนของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ครูที่มีระดับ การศึกษาต่างกันมีปัญหาการจัดการเรียนการสอน โดยส่วนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิคม สยังกุล (2534 : 87-90) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการสอน คณิตศาสตร์ของครูสอนคณิตศาสตร์ ในเขตจังหวัดพบบuri สระบuri และ สิงหบuri ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าบัณฑิตวิทยาศาสตร์ ปริญญาตรี และสูงกว่าบัณฑิตวิทยาศาสตร์ มีปัญหาการสอนในด้านการจัดและ ดำเนินการภายใต้ห้องเรียน ด้านวิธีการสอน อุปกรณ์การสอน เนื้อหาและหลักสูตร การวัดและประเมินผลการเรียน การบริหาร และการนิเทศ แตกต่างกัน นอกจากนี้ ส่วน วรรณะมะกอก (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัด การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดลำพูน ผลการวิจัย พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าบัณฑิตวิทยาศาสตร์กับ ปริญญาตรี มีปัญหาการสอน แตกต่างกัน

การที่พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอน พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาน้อยกว่าของครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากในปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้จัดอบรมครู อาจารย์ ตามโครงการเร่งรัดคุณภาพการศึกษา โดยเน้นพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนทั่วทุกคน ซึ่งได้จัดทำคู่มือชุดฝึกอบรมแจกเป็นคู่มือเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ตลอดทั้งมีการติดตามผลและประเมินผลอยู่เสมอ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 12) ท่าให้ครู อาจารย์ ที่เข้ารับการอบรม ถึงแม้ระดับการศึกษาจะต่างกัน ก็ได้รับความรู้เหมือนกัน นอกจากนี้ศิรินทร์ วงศ์สวัสดิ์ (2533: 138) ยังกล่าวว่า คณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ได้กำหนดเกณฑ์ในการทำบริษัทงาน เพื่อสื่อและแต่งตั้งให้ค่าแรงค่าແนงสูงขึ้น ถึงแม้จะมีภาระต่ำกว่าปริญญาตรีก็สามารถขอทำหนดค่าແนงให้สูงขึ้นได้ตามข้อมูลข่ายทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพของงาน ซึ่งม่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครูที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความกระตือรือร้นในการทำปริมาณงานทางวิชาการ และขวนขวยหาเทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนในแนวใหม่มาแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ ท่าให้มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนน้อย อีกประเด็นหนึ่ง เกษม น้อยสาลี (2534 : 175) พงศ์รัตน์ จุลนวลด (2533 : 102) และ ศิรินทร์ วงศ์สวัสดิ์ (2533 : 138) ต่างก็ให้ความเห็นตรงกันว่า ในปัจจุบัน ครู อาจารย์ ได้ศึกษาหาความรู้ได้หลายทาง ครูที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนมากกำลังศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรี

ตามโครงการฯการศึกษาเพื่อพัฒนาครูประจำการ (กศ.ปป.) หรือศึกษาด้วยตนเอง ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช ศึกษาต่อภาคสมทบ วันเสาร์ อากิตติ์ ทำให้มีความรู้ความสามารถ และได้รับนวัตกรรมทางการเรียนการสอนอยู่เสมอ ตลอดทั้งได้ พนပะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จึงน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนน้อย

4.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียน การสอนของครูที่ผ่านการอบรมกับไม่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการสอน ในโรงเรียนประถมศึกษา โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พนว่า ครูที่ผ่านการอบรม และไม่ผ่านการอบรม มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนทั้งโดยส่วนรวม และรายค้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน และผลการวิจัยไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกตุณพี มากมี (2527 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การสอนของครูสังกัดสำนักงาน การศึกษาเอกชนที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการฝึกอบรมครูประจำการในการสอนสอดแทรกจริยธรรม ตามหลักสูตรประถมศึกษา ตามการรับรู้ของครูและนักเรียน ผลการวิจัย พนว่า พฤติกรรม การสอนของครู ก่อนการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม แตกต่างกัน สำหรับในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูมีความเห็นว่า หลังการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ก่อนการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติกิจกรรม และปรีบานุช ศรีทัน (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินผลการฝึกอบรมครูตาม โครงการปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา เขตการศึกษา 8 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนของครูประถมศึกษาในเขตการศึกษา 8 ภายหลัง การฝึกอบรมเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนด นักเรียนส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนของครูอยู่ในระดับมาก

การที่พบว่า ครูที่ผ่านการอบรมและไม่ผ่านการอบรม

มีปัญหาการจัดการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบัน ครู อาจารย์ ได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นเป็นจำนวนมาก และยังมีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง จากค่าธรรมหรือ สถานศึกษาต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา จึงทำให้มีปัญหาการจัดการเรียน การสอน ไม่แตกต่างกัน ดังที่ เฉลิมพล สัตภารณ์ (2521 : 2) กล่าวว่า การเรียนรู้ อาจเกิดขึ้นได้ 2 ทาง กล่าวคือ การเรียนรู้ จากประสบการณ์ การทำงานในแต่ละวัน โดยการสังเกตคิดพิจารณา และอีกทางหนึ่งคือ การเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างได้ด้วยการฝึกอบรม อย่างเป็นระบบ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ครูผู้สอนสิ่งแม้ไม่ได้ผ่านการ อบรมมาก็ตาม สามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และประสบการณ์ ด้วยตนเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุรินทร์ ศรศิริ (2515 : 3-9) กล่าวว่า ผู้ที่จะประกอบอาชีวครุหรือผู้ที่เป็นครู ต้องทำตัวเป็นพหุสูต เพื่อทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก รักการอ่าน การศึกษาค้นคว้า ปรับปรุงตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ ทำการสอนได้ดี สอนความหลักสูตรได้ และมีความรู้ในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี จึงทำให้มีปัญหาการเรียนการสอน ไม่แตกต่างไปจากครูที่ผ่านการอบรม

จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ครูผ่านการอบรม และ
ไม่ผ่านการอบรมมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ ไม่แตกต่างกัน

4.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียน การสอนของครูที่สอนสอดคล้องกับไม่สอดคล้องระหว่างวิชาเอกที่ จบการศึกษา กับวิชาที่สอน พบว่า ครูที่สอนสอดคล้องกับไม่สอดคล้อง ระหว่างวิชาเอกที่จบการศึกษา กับวิชาที่สอน มีปัญหาการจัดการ เรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน และ ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกื้อจิตต์ สุทธิชารชวัช (2529 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความรู้ ทางคณิตศาสตร์ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดขอนแก่น

ผลการวิจัย พบว่า ครูที่เรียนวิชาเกี่ยวกับคณิตศาสตร์มีพื้นฐานความรู้คณิตศาสตร์สูงกว่า ครูที่ไม่เรียนวิชาเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ และ สายสุวัฒ สากรรค (2534 : 82) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลลัพธ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า ครูที่จบสาขาวิชา เอกคณิตศาสตร์ กับสาขาวิชาเอกอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทาง การเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน แตกต่างกัน

การที่พบว่า ครูที่สอนสอดคล้องกับไม่สอดคล้องระหว่าง วิชาเอกที่จบการศึกษากับวิชาที่สอน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ส่วนมากสอนสอดคล้องกับวิชาเอกที่จบการศึกษา และมีเพียง ส่วนน้อยที่สอนไม่สอดคล้องกับวิชาเอกที่จบการศึกษา ประกอบกับ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ทุกจังหวัดในเขตการศึกษา 2 ได้จัด อบรมครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นรายวิชา ซึ่งน่าจะเป็น สาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้ครูผู้สอนที่สอนสอดคล้องกับวิชาเอกที่จบการศึกษา และสอนไม่สอดคล้องกับวิชาเอกที่จบการศึกษา ได้ผ่านการอบรมมา เหมือนกันในแต่ละรายวิชา ทำให้มีปัญหาการจัดการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

4.4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียน การสอนของครูที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน พบว่า ครูที่สอน ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนทั้ง โดยส่วนรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้อง กับสมมติฐาน แต่ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริกร สัมฤทธิ์ (2530 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง อุปสรรคต่อการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยา ผลการวิจัย พบว่า ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีอุปสรรคต่อการเรียน การสอน ด้านเนื้อหา วิธีสอน สื่อการสอน ไม่แตกต่างกัน

การที่พบว่า ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน นันทา แวงส่ง (2535 : 135) กล่าวว่า ครูผู้บริหาร ไม่ว่าจะอยู่ในโรงเรียนขนาดใด ได้ผ่านการอบรมตามโครงการมาเมื่อตน ๆ กัน หลักการแนวทาง และวิธีการในการปฏิบัติย่อมคล้ายคลึงกัน ลักษณะการสอนเป็นงานหลักต้องปฏิบัติเป็นประจำอยู่แล้ว รวมทั้งได้รับมอบหมาย ภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบในการเรียนการสอน ในโรงเรียนตามนโยบาย และจุดมุ่งหมายที่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ กำหนดเหมือนกัน ความคิดเห็น จึงไม่แตกต่างกัน และจากสภาพแวดล้อม สภาพที่ที่โรงเรียนตั้งอยู่ ในชนบท ไม่ว่าขนาดใดก็ตาม พื้นฐานทางการศึกษา obrn การประทัศสังสรรษกันเป็นประจำ และการได้รับมอบหมายในหน้าที่ลักษณะเหมือน ๆ กัน เป็นสาเหตุทำให้โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ พวงเพชร์ ตันติวิวัฒน์ (2534 : 112) ยังกล่าวอีกว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ต่างก็ได้รับการจัดสรรทรัพยากร ปัจจัยสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนงบประมาณ ในการดำเนินงานตามลักษณะขนาดของโรงเรียน อีกทั้งยังมีแนวทางดำเนินงานที่ต้องกระทำภายใต้ระเบียบกฎเกณฑ์และนโยบาย อันเดียวกัน ทำให้ครู อาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แสดงว่า ขนาดของโรงเรียนไม่เป็นตัวแปรที่ทำให้ครูมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกัน

**4.5 ผลการเบรีบันเทียบเจตคติของผู้บริหาร
ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน
พบว่า ผู้บริหาร ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และครู**

ผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา มีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสังคมที่ระดับ .001 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเพ พนว่า เจตคติของผู้บริหารกับครู
ผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม
ที่ระดับ .05 และเจตคติของครุผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
กับครุผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สังคมที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และผลการวิจัย
สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผ่องค์ ณ ล่ำพูน (2534 : บทคัดย่อ)
ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
ประถมศึกษา ที่มีต่อการขยายการศึกษา เป็น 9 ปี ผลการวิจัย
พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเห็นด้วยต่อการขยายการศึกษา
เป็น 9 ปี อยู่ในระดับสูง

การที่พบว่า ผู้บริหาร ครุผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น และครุผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา มีเจตคติแตกต่างกัน
ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร และครุผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น ส่วนใหญ่มีความตื่นตัว มีความเข้าใจในโครงสร้างการขยาย
โอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นจากการได้ผ่านการอบรม ทำให้มี
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เมื่อรู้ว่าโครงสร้างตั้งกล่าวเป็นสิ่งที่ดีแล้ว ผู้บริหารและครุผู้สอนใน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีเจตคติที่คือโครงสร้างการขยาย
ทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งที่ เสนาฯ ศิษยา (2519 : 159)
กล่าวว่า การศึกษาและการฝึกอบรมเป็นวิธีการที่ทำให้คน
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม รวมถึงการ
รู้จักใช้ความรู้ เทคนิคต่าง ๆ ความสามารถในการแก้ปัญหาและ
มีเจตคติที่ต้องการท้างาน นอกจากนี้ ประภาเพ็ญ สุวรรณ
(2520 : 9) ยังกล่าวอีกว่า เจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลจะ

เป็นอย่างไร ขึ้นอยู่กับความรู้ของบุคคลนั้นด้วย ถ้าบุคคลนั้นมีความรู้ ต่อสิ่งนั้นดี ก็จะสังผลกระทบไม่เจิดจรัสที่ต้องสิ่งนั้นตามไปด้วย

จากการที่ผู้บริหาร ครุพัฒน์สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษามีเจิดจรัสที่สูง ต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน นับได้ว่าเป็นสิ่งที่ดี ซึ่งจะเป็นหนทางให้โครงการตั้งกล่าว บรรลุผลตามเป้าประสงค์ของโครงการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครุพัฒน์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

1.1 จากการวิจัยที่พบว่า ความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้น ในการจัดการเรียนการสอนมีความพร้อมอยู่ในระดับน้อย ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ควรจัดเตรียมความพร้อมให้แก่โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น จำนวนครุ อาจารย์ วัสดุสื่ออุปกรณ์ ตลอดจนงบประมาณ ควรจัดสรรให้แก่โรงเรียนเพิ่มขึ้น

1.2 ควรจัดอบรมครุพัฒน์สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เกี่ยวกับเทคนิคการวัดและประเมินผลในระดับชั้นมัธยมศึกษา เนื่องจากพบว่า ครุส่วนมากยังมีปัญหาด้านการวัดและประเมินผล การเรียนมากกว่าด้านอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียน การสอนของโรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนบทการศึกษาอื่น ๆ หรือศึกษาแยกเป็นหมวดวิชา

2.2 ควรศึกษาสภาพและปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

2.3 ควรศึกษาเจตคติของนักเรียน ผู้ปกครอง ที่มีต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.4 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติของผู้บุรุษหารคู่ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และคู่ผู้สอนในระดับประถมศึกษา ที่มีต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน